

[Thestrup.]

pressen har været omtalt planer om opkøb af store arealer i naturskønne egne med henblik på at udnytte den udenlandske efterspørgsel. Jeg tror, at den højtærede justitsminister kunne have tilføjet, at de egne, det i særlig grad drejede sig om, er den jyske vestkyst, kysten ud mod Vesterhavet. Enhver dansk ved, at denne kyst er en enestående skøn natur, og at få steder er bedre egnede til rekreation for vor voksende befolkning end denne egn med dens stærke friske havluft og med dens udmærkede bademuligheder.

Det, der er sket, er, så vidt jeg kan se i alt fald, at store kredse af Vesteuropas befolkninger har fået øje på denne kyst og dens rekreativmuligheder og søger hertil, ikke mindst efter at den tyske Østersøkyst ikke længere har samme tiltrækning for dem som tidligere. Vi må naturligvis med venlighed modtage de statsborgere fra andre lande, der vil gæste vor vestkyst og nyde godt af dens rekreativmuligheder, men i endnu højere grad må vi være interesseret i at sikre vor egen befolkning adgang til rekreation ved denne kyst. For at opfylde dette formål må vi sikre os, at denne natur ikke ødelægges af skæmmende bebyggelse, og at der ikke sker det, at almenheden i virkeligheden spærres ude fra kysten.

For mig at se ville en fredningslovgivning, der sikrede disse formål, være det mest tiltalende, det mest anbefalesesværdige. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om de gældende fredningsregler er tilstrækkelige hertil. Skulle det vise sig, at de ikke er tilstrækkelige, er vi fra mit partis side villige til at være med til ændringer, der kan sikre dette, naturligvis under forudsætning af, at den beskyttelse for den private ejendomsret, som grundloven tilsiger, bliver overholdt.

Jeg kan meget vel se det tiltalende i, at kun personer, der har den nære tilknytning til vort land, at de har bopæl her eller har haft bopæl her i længere tid, kan erhverve fast ejendom her, men jeg kan på den anden side ikke se bort fra, at en lov som den her foreslåede vel må siges mindre godt at stemme med de bestræbelser, der i øjeblikket gøres for at komme ind i et nært økonomisk samarbejde med større dele af Europa. Jeg kan heller ikke se bort

fra, at vi vel ikke kan være helt sikre på, at vi, hvis vi gennemfører en lov som denne, ikke kan risikere, at man fra udlandets side reagerer derimod og måske reagerer på måder, som vort erhvervsliv ikke er vel tjent med. Jeg kan endelig heller ikke se bort fra, at en lov af denne art er vanskelig at affatte således, at der ikke kan komme omgælder af den, omgælder, som det er vanskeligt at ramme.

Men selv om vi således er noget betænkelig ved det foreliggende lovforslag, vil jeg gerne være med til i et udvalg at drøfte det, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Lorentzen i, at det er et moderat forslag, et forslag, der ikke går videre, end det vel, når man skal have et forslag af den art, må erkendes, at det er nødvendigt at gå. Vi vil altså gerne være med til at drøfte lovforslaget og de spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med det.

Jeg har nogle bemærkninger vedrørende den rent tekniske side af lovforslaget, navnlig vedrørende tinglysningen, men dem tror jeg jeg vil vente med til udvalgsbehandlingen; dér hører de mere hjemme, end de gør her.

Lannung: Jeg kan på mit partis vegne principielt fuldt ud tiltræde det, der er grundtanken i det foreliggende lovforslag. Vi forstår særdeles vel det røre, som visse fremmede opkøb, navnlig af klitarealer, har vakt. Der er jo sket dette, at zonedelingen af vort naboland, Tyskland, har berøvet det stærkt industrialiserede, folkerige Vesttyskland en stor del af det gamle Tysklands kyststrækninger ved Østersøen, hvad der fører til, at man søger erstatning f. eks. ved de jyske kyster. Vi er enige i, at det, som udviklingen navnlig i den seneste tid har formet sig, hvor ferie- og fritidsarealer har fået stigende betydning, er helt naturligt at søge at reservere vore forholdsvis små rekreativarealer først og fremmest for dem, der bor her i landet. Priserne er jo for øvrigt på vej til at blive høje nok endda. Sommerhusbyggeriet gør i forvejen efterhånden et ikke ubetydeligt indhug i landets landbrugsarealer og dette ville jo blive betydeligt forstærket, hvis en stor del af kysterne kom på fremmede hænder.

For hele denne side af sagen er der meget